

הנחש והקופסא השחורה – מלחמת עולם רוחנית

מלחמת עולם משתוללת בחוץ. זוהי מלחמה אכזרית וקשה בין קדושה לטומאה, שעוד לא הייתה כמוה בהיסטוריה האנושית. החולשה המרכזית במלחמה הזו, עוד יותר מהתאוות – זה הבלבול.

משמעות הבלבול היא : שאנחנו פשוט לא מבינים מי נגד מי במלחמה הזו.

אנחנו חשים שאנחנו בתוך המערכה, אבל לא ברור לנו בדיוק באיזה צד אנחנו צריכים או רוצים להיות. עד כדי כך החושים שלנו התקוהו. אחד מכלי הנשק של הצד הנלחם בקדושה הוא זריקות הרדמה כלליות לכל מי שרק אפשר.

חיילים רדומים קל מאוד לנצח. ואם הם רדומים ומבלבלים- על אחת כמה וכמה. וזה מה שהנחש עושה לנו. הוא מוכן להציף אותנו בשפע גירויים, מידע, בילויים, במדורים, ים של מוצרים מבלבלים שיכסה על צלילות הדעת. העיקר להשתיק אצלנו את בת הקול הפנימית, העמוקה, האמיתית.

מעולם לא היה בהיסטוריה מצב כזה, שיהודי רק יצא לרחוב, ובאופן אוטומטי ייחשף מיידית לגילוי עריות, עבודה זרה, ושפיכות דמים. ולא רק בחוץ. גם בתוך הבית. אדם יושב בתוך ביתו, ויש לו קופסא שחורה במרכז הסלון. הוא רק לוחץ על הכפתור, ויכול להתחבר מיד לזרם רעל קטלני שחוקק לתוך מוחו תמונות ויזואליות של שפיכות דמים גילוי עריות ועבודה זרה, שעליהן היהודי מצווה ב"ייהרג ובל יעבור.."

אחרי שמטוס מתרסק, ומנסים למצוא מה היה המקור לתקלה, מחפשים את הקופסא השחורה. שם נמצאים הרישומים של הנסיעה, ואפשר לברר דרכם מה גרם להתרסקות.
המטוס המרוסק הוא אנחנו. עם ישראל מרוסק מבחינה רוחנית ומוסרית.

איפה אפשר למצוא את הסיבה לתאונה ?
בקופסא השחורה שבמרכז הסלון.

חוסר הצניעות, חוסר הערך לחיי אדם, וכפירה בכל מה שקדוש שזורמים אלינו מתוך הקופסא הזו, מוריד את הצופים בה למדרגת הנפש הבהמית שלהם. מנתק אותם מקשר לקדושה, ומזרים לוורידים רצון להיות ככל הגויים.

לפי המקובלים של זמנינו, הדור שלנו הוא הדור שמסיים את תקופת הסתר הפנים שההשגחה העליונה מסתירה את עצמה. הסתר פנים זה, הוא שיוצר את הגלות הרוחנית והפיזית שעם ישראל מצוי בה, וכתוצאה מזה גם העולם כולו סובל. **גלות**- פרושה שאנחנו לא נמצאים במקום השייך לנו באמת. שאנחנו לא יודעים בעצם מי אנחנו. רחוקים מהשורש. במצב כזה אנחנו חלשים, ולא יכולים לתת כוח לקדושה כדי לגבור על החושך ולהאיר סופית את העולם. בתורה כתוב במפורש: **"תנו עוז לאלוקים"** – כלומר הקדושה כביכול, זקוקה לעבודה שלנו, ולתיקונים שאנו מתקנים, כדי להגיע לתכלית העולם.

הדור שלנו קרוב לגאולת הדעת יותר מאי פעם, וזו הסיבה שנשמות רבות חייבות לעבור את התהליך הקשה של מירוק וזיכוך, כהכנה למצב רוחני גבוה שישרה על העולם כולו בעתיד הלא רחוק. מובא בספרים הקדושים **שמלחמת גוג ומגוג** תהיה ברוחניות, ולאוו דווקא בגשמיות. יש אנשים שאולי יראו בכך איזו נחמה, אבל האמת היא שמלחמה רוחנית היא אכזרית וקשה לא פחות ממלחמה פיזית. במלחמה פיזית אנשים נהרגים, אבל הם יכולים לבוא בגלגול נוסף לתקן את עצמם. במלחמה רוחנית, נשמה יכולה לאבד את עצמה לנצח.

מלחמת עולם רוחנית

הגענו היום למלחמה רוחנית עם המדרגה הגבוהה ביותר של הטומאה. יש חמישים שערי קדושה, וכנגדם חמישים שערי טומאה, שנבראו זה כנגד זה, כדי שיהיה קרב צודק. כדי שתהיה בחירה חיפושית שהיא חוק בסיס בקיומנו.

גם בגלות מצריים נלחמו ישראל עם כוחות טומאה גדולים של כישוף ועבודה זרה אבל הם לא הגיעו לשער החמישים, רק לשער הארבעים ותשע (מ"ט). אילו היו מגיעים לשער החמישים שאנחנו כיום נמצאים בו, הם היו הולכים לאיבוד בתוך הטומאה, וכבר לא היה את מי לגאול. ואפילו שם, במצריים – הטומאה הייתה כל כך חזקה, שכתוב שהקדוש ברוך הוא בעצמו היה צריך לרדת ולהוציא אותם ממצריים, ("אני – ולא מלאך") כי אם היה מגיע לשם מלאך, הוא היה נשרף מעוצמת הטומאה.

אם כך, תשאלו – אז איזה כוחות יש לנו, בדורינו החלש והמנותק להתמודד עם כוחות חזקים כמו השער החמישים של הטומאה? התשובה היא – שלנו יש תורה, ובמצריים היא עדיין לא ניתנה.

התורה – היא זו שנותנת לנו את הכלים, ואת הכוח הרוחני להתמודד עם צבאות גדולים כאלה של רע. היא מוליכה אותנו במעלה ההלכה, ומדריכה אותנו מה לעשות ומה לא לעשות על מנת שניצל ממלתעות הנחש.

זהו הנחש הקדמוני, הוא מלאך המוות, הוא המקטרג הגדול, כוח הסיטרא אחרא שמנסה למנוע את העולם מלהגיע לתיקונו. יש לו אלף צורות, ואין סוף תחפושות.

הוא יכול להתחפש גם לצדיק לבוש בלבן עם ספר תורה בידו. הוא מתאים את צורתו לרוח התקופה אליה מתגלגלות הנשמות. הוא מבעבע באישיות שלנו, ב"אגו" שאנחנו טורחים כל כך לטפח, והוא אוהב במיוחד את הנתח העסיסי של התאוות, שם הוא נכנס כמעט בלי הפרעה. במיוחד בתחום שבין איש לאשה. אותו נחש בלע במשך כל הדורות ניצוצות רבים של קדושה, שחלקן הגדול שייך וקשור לנשמותינו שלנו.

המשימה שלנו היום היא להיכנס לתוך פי הנחש ממש, על מנת להוציא ממנו את בלעו. זוהי מלחמה קשה מאוד. אלמלי הנבואות בתורה עצמה, והנבואות שניבאו לנו הנביאים וגדולי החסידות (כמו הבעל שם טוב ותלמידיו, ורבי נחמן מברסלב, ועוד רבים) – קרוב לוודאי שהיינו נופלים לייאוש. אבל הם הזהירו אותנו, והדריכו – שכל התגברות, וכל תנועה שאנחנו עושים לכיוון הקדושה, יש להם משקל רב בהכרעת המערכה.

כל רצון טוב, ומחשבה טהורה – נותן כוח לשכינה ולקדושה להתגלות בעולם החומר העייף הזה. ("תנו עוז לאלוקים"...)

יש לנו שליחות לא קלה, אבל מובטח למי שבא להיטהר שמסייעים לו משמיים.

הזמן שלנו, הוא זמן שקרוב לביטול הטומאה מן הארץ, משום שרוב העבודה כבר נעשתה בדורות הקודמים. אותם ענקי רוח בעם היהודי, שהקריבו את חייהם במסירות נפש על הצמחת ושמירת היהדות, ורוח הטהרה בעם ישראל – כבר עשו בשבילנו את ברור ניצוצות הקדושה מבין הקליפות.

בדורינו, נשאר לנו רק הסיום.

ה"פיניש" של הבניין המוכן, שרק צריכים לתת לו ניקיון אחרון, כדי שבעל הבית האמיתי יוכל להיכנס. ודווקא משום שכוח הטומאה עומד להתבטל, הוא נלחם עכשיו בכל כוחו, כמו מתאגרף שיודע שהוא עומד להיות מוכרע בקרב, ולכן מאמץ את כוחותיו האחרונים לפני הסוף.

מאמציו האחרונים של הנחש הרוחני כדי להאריך את הסתר הפנים של הקדושה, ולהאריך את הגלות והחורבן שלנו – מתרכזים בשבירת הבית והנישואין.

מעולם לא היה מצב בעם ישראל שיש כל כך הרבה רווקים ורווקות, וכל כך הרבה גרושים וגרושות. ילדים במשפחות חד הוריות...
הבית היהודי מתפורר למול עינינו, ילדים ובני נוער נזרקים לרחובות, מבולבלים רגשית, וחסרי צלילות דעת, לא ברור כלל מה יהיה על עתידם הרוחני והפיזי, וכל זה מדוע?
כי הנחש נכנס לתוך עמוד התווך של הזוגיות, והכניס שם בועות של דמיונות לא מציאותיים, תמונות מזויפות של גיבורים גבריים וגיבורות נשיות שלא קיימות בכלל במציאות, אלא רק משרות מקסמי שווא שקריים ועוצמתיים היישר מתוך הקופסא השחורה שבמרכז הבית.

המלחמה על הצלם הרוחני

זוהי בעצם מלחמה על הצלם האלוקי שלנו.
על הזהות הרוחנית שלנו.

הכוח של הסיטרא אחרא נאחז בכל עוצמתו בכלי המדיה ומשתמש בהם כשופר למסרים שלו. זה מתאים לו בדיוק, העוצמה הויזואלית של אמצעי התקשורת, כדי לחלחל לתוך הנפש הבלתי מוגנת של הצופה התמים, שרוצה "רק להתבדר קצת אחרי העבודה, עם איזה סרט טוב. מה יש, אסור כבר ליהנות?..."
בנקודה הזו הוא מכניס לנו נוק אאוט פטאלי.

"למה לא? בואו תיהנו!" - הוא קורא לנו - בואו תראו שחקנים יפים, שחקניות יפות, גופים יפים, גופים יפים... תיהנו, תיהנו, למה לא? הרי אדם בא לעולם ליהנות... **וכך, תתחילו להשתוקק שיהיה גם לכם!!!**
ברוב תחכומו - הנחש הרוחני מנפח לצופה התמים את הדמיון והרצון לקבל, למימדים חולניים ומעוותים.

אתה רבוץ שעות רבות וארוכות מול המסך **שממסך** בינך לבין נפשך, בינך לבין המציאות האמיתית ומה אתה רואה?
מראים לך "דוגמאות" לחיים מושלמים, של אנשים עשירים מצליחים ונוצצים. הם כל כך זוהרים ומלאי קסם עד שדמותם הבלתי אפשרית נחקקת מיד בתוכנה הפנימית שלך, יחד עם פס קול שלוחש באזנד: "כזה אתה צריך להיות! כזה בית צריך להיות לך, כזו אשה צריכה להיות לך, כאלו בגדים, וכזו מכונית. ואם אתה לא יודע באיזה צבע אתה רוצה את כלי המטבח שלך - אל תדאג, גם על זה חשבנו כבר בשבילך, ומיד אחרי הפסקת הפרסומות נראה לך בדיוק באיזה צבע אתה מוכרח לבחור, כמובן - בבחירה חופשית לגמרי..."

מול שטיפת המוח המאסיבית והתוקפנית הזו, מתנפח דמיונו של הצופה הקשור בכבלים אל ערוצי ה"כבלים" למימדי ענק הכובלים אותו למושגים מאוד מסוימים בבחירות החשובות ביותר של חייו. כמו מהופנט

בהיפנוזה עמוקה הוא יביט על עצמו, על אשתו, על עבודתו, על חשבון הבנק שלו ויחשוב לעצמו :

- מה, זה הכל? ... לא, זה לא מספיק לי. אני מוכרח להיות כמו ... אני צריך משהו כמו מה שראיתי בקופסא השחורה ... לא מגיע לי ? ... בתוך ליבו נוצר חור ענק. בתוך נפשו נוצר חסרון עצום שחייב להתמלא באותו דמיון. אבל החור, כמובן, אף פעם לא יתמלא, כי אנשי המדיה הם מאוד יצירתיים, אחרי הכל- פרנסתם תלויה בכך. הם כבר ידאגו ליצור עוד ועוד הזיות שווא חדשות שתהיה "חייב" להכניס אל תוך חייך. אחרת כמובן, לפי תפיסתם -אתה צפוי לאומללות ללא תקנה, לבדידות חסרת תקדים בעולם הזוהר והנוצץ שיפלוט אותך מקרבו כמו איזו טעות גנטית, אם חלילה לא תהיה כמוהם.

ולכן...עד שלא תשיג בית כמו בהוליווד, או לפחות כמו ברמת אביב ג' עם מכונית תואמת או לפחות עד שלא תשדרג את האשה והילדים למודל המשוכלל יותר מהסוג המדווח על המסך, לא תהיה לך מנוחת נפש. תמיד תרגיש שאתה מפסיד משהו. תמיד תרגיש מעונה וסובל כי תחוש את החיסרון הגדול במה שיש לך לעומת הסאגות האדירות שאתה צופים בהן.

והרי בתוך תוכינו אנחנו יודעים, שאותם שחקנים בחייהם האישיים אינם מושלמים בכלל כמו שהם נראים על המסך, ואולי הם אפילו אומללים יותר מאיתנו בגלל התמכרויות שונות, תחרות קשה וחיי נהנתנות מזיקים. ובכל זאת... המקסם החושי מצליח לתעתע בנו, ויוצר בנו צורך נואש להידמות לאותן סטיגמות של חיים ש"חווינו" לכאורה דרך הצפיה בסרט.

לעיתים, מקבלים גם גיבורים שליליים תהודה כזו באמצעי התקשורת, שגורמת לאנשים להזדהות איתם, למרות שהם שליליים במוצהר. דן קופר, בחור אמריקאי צעיר- חטף מטוס שהוביל מיליוני דולרים, וצנח עם שללו. הטלוויזיה הפכה אותו מיד לגיבור, והתוצאה לא איחרה לבוא- במהלך השנה הבאה ניסו לא פחות מ-24 צעירים לחקות את מעשהו. לפני המקרה של קופר לא נרשמה כלל בכרוניקת הפלילים האמריקנית חטיפת מטוס לשם שוד !

כמובן שקולנוע וטלוויזיה או אינטרנט הם רק כלים, כמו ספרים או עיתונים. הבעיה היא שקבוצה מסוימת בעלת הלך רוח מסוים השתלטה על הזרם המרכזי של המדיה התקשורתית, והתכנים שהיא מזרימה בכלים אלו הם תכנים שמשרתים מטרות ואינטרסים מסוימים שרחוקים מאוד מלהיות רוחניים וטהורים. "בציביליזציה התעשייתית תיאוריות מדעיות ודפוסיות בידור הם נשק בידי המעמד השליט..."(כותב ד"ר אשר עידן בספרו "מדריך למאה ה-21 -)

בכל רחבי העולם הוכיחו מחקרים את הנזק שגורמת הצפייה בטלוויזיה במתכונתה המערבית, שעל פי רוב מדגישה את הצד החיצוני, והפיזי על הצד הפנימי והרוחני. אבל כאמור, המלחמה היא קשה. עם הנחש שבחוץ ועם הנחש שבפנים. שניהם מפתים אותנו בהנאה של רגע, תמורת אבדון לנצח.

במלחמה על הצלם האלוקי שלנו, אחד מהכלים שאסור לזלזל בו הוא - הצניעות. זהו נשק בעל הצלחה מוכחת.

כמו שצבא שיוצא למלחמה לא ישאיר מאחוריו את הטילים המשוכללים שיעזרו לו להכריע בקרב, אסור לנו להזניח את עניין הצניעות, שנועדה להגן עלינו. לרכז את כוחות המחשבה והרגש שלנו בבני או בנות זוגינו, ולא לפזר אותם על אנשים זרים שחולפים לרגע בחיינו, ועלולים להמיט עלינו חורבן.

הבגדים שלנו - הם - לבושי הנפש

הדרך בה אנחנו בוחרים להתלבש, ולהראות את עצמנו לעולם החיצון, מלמדת הרבה על הפנימיות שלנו, על הזהות שלנו. חלק נכבד מזמנינו ותשומת ליבנו מוקדש לבגדים שלנו. אנחנו קונים אותם, מתקנים ומתקינים אותם, מנקים אותם, מחדשים אותם, מוסרים אותם לאחרים - בקיצור, מתעסקים איתם ללא הרף, משום שהם חלק מאיתנו. הם משקפים אותנו. הבגדים הם לבושי הנפש שלנו. אפשר לדעת הרבה על אדם מהדרך שבה הוא מתלבש. אפשר להכיר את הנפש לפי הלבושים והעטיפות שהיא מתלבשת ומתגשמת בהם.

לנפש יש כמה לבושים - מחשבה דיבור ומעשה.

הנפש מתלבשת בצורות של המחשבה, באותיות ובצלילים של הדיבור, ובחיצוניות של המעשה. הבגדים הם חלק מלבוש המעשה. אדם ניכר על פי מעשיו, כלומר על פי הבחירות שלו. חלק חשוב מהבחירות שלנו קשורות לבגדים שאנחנו בוחרים ללבוש כי הם השגרירים שלנו, המייצגים אותנו כלפי חוץ. הם שולחים מסרים לעולם לגבי הזהות וההזדהות שלי, ומה אני רוצה מהסביבה שלי. מה אני מוכן לגלות ולחשוף ומה אני מעוניין להסתיר. יש לנו גם בחירה בשאלה - האם נבחר בעצמנו את הזהות שלנו, או שמתכנני אופנה בעלי אינטרסים אישיים וכלכליים יכתיבו לנו בעריצות את הזהות שלנו. בני מלכים אינם לובשים סמרטוטים, או בגדים שמעוצבים לפי הנהגות השווקים והאופנות המתחלפות.

”חתיכות” של בשר

מאוד כואב הלב לראות ברחוב את הצעירים של דורינו, ששכחו לחלוטין את היותם בני מלכים. ואולי אף פעם לא ידעו על העובדה המהותית הזו. הם נסיכים ונסיכות בגלות, שמרוב בלבול דעתם השתבשה עליהם, והצורה בה הם מתלבשים מעוררת רחמים : מכנסיים על חצאית, חצאית על מכנסיים.... ללכת עם ולהרגיש בלי, ללכת בלי – ולהרגיש עם, עגילים האף, בלשון, בטבור... וכשזה כבר לא מספיק מיוחד כי כולם הולכים כך- אז אולי נחבר בשרשרת את העגיל מהלשון עם העגיל בטבור כדי להיות יותר מיוחדים מכולם... ומה נעשה כשכולם יעשו כך ? זו באמת בעיה... נצטרך לחשוב על איזה קעקוע מדהים בבשר... כואב ? נו, מה לא עושים כדי להיות מיוחדים ולמשוך תשומת לב?...

הסיבה שזה מזעזע ומעורר רחמים – היא משום שאנשים שנראים כך, מה הם בעצם משדרים ?
הם משדרים- תראו, אני- אין לי פנימיות להראות, אין לי חכמה לבטא, אין לי בינה או תורה, או משהו מעניין לומר לעולם, גם הרגשות שלי לא בדיוק ברורים לי, אז לפחות אני מראה לכם שיש לי גוף, בשר....
זה לא מעורר רחמים ?

והמילים הנוראות שמשתמשים בהן מתוך הרגל - **”חתיך”** ו**”חתיכה”** – האם הן לא גזורות מהמילה **”חתיכת בשר”**?... האם זה מה שקרה לנו ? שמ”עם הספר”, שהיה אמור להיות אור לגויים מבחינת דוגמא רוחנית ומוסרית, הפכנו ל”חתיכות בשר” ?....

איך זה קרה לנו ?

איך לא תפסנו שאנחנו בתוך בית סוהר מחשבתי ענק וצבעוני מאוד, ששלל מאיתנו את חרות המחשבה שלנו, את חופש ההרגשה שלנו, ויצק לנו תבניות מתוכננות מראש שקבעו עבורנו באיזה בחירות לבחור, איזה מחשבות לחשוב, איזה הרגשות להרגיש ואלו בגדים ללבוש?...ועוד גרם לנו להשלות את עצמנו בכך שאנחנו חופשיים לגמרי. ואם יש לנו עדיין ספקות לגבי מלחמת המוחות שנערכה על גבינו, נוכל תמיד לבדוק את התוצאות והפירות של התהליך. כל דבר נמדד על פי התוצאות והפירות שהוא מניב. אם אנחנו מתבוננים על הרס מוסד הנישואין, הרס מוסד החינוך, הרס הסמכות ההורית, אלימות ופשע שגואים לדרגות שיא.... אז מה נשאר עוד לעשות חוץ מלהבין שהגענו לדרך ללא מוצא?

ומה עושים כשנכנסים למקום שאין ממנו מוצא?
חוזרים רוורס. אין אפשרות אחרת.

חוזרים אחורה למקום ממנו התחילה הטעות- ומחפשים את המסלול הנכון.

מהיכן התחילה הטעות? בודאי מהניתוק מבורא עולם. אבל כדאי שנתבונן לעומק בנושא הזה בפרק הבא דרך המושגים של "אהבה ותענוג"